

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 У 023203 19 Увп
Бања Лука, 29.10.2020. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Едине Чупељић као предсједнице вијећа, Смиљане Мрше и Страхиње Ђурковића као чланова вијећа, уз учешће Мире Мачкић као записничара, у управном спору по тужби З. Ч. са привременим боравиштем у Ш., заступан по супрузи З. Ч. 1 из Б., (у даљем тексту: тужилац), против акта број ... од 5.6.2018. године, туженог Министарства, у предмету издавања локацијских услова, одлучујући о захтјеву тужиоца заступаног по пуномоћнику Ђ. Д. адвокату из Бањалуке, за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Бањалуци број 11 0 У 023203 18 У од 29.5.2019. године, у сједници вијећа одржаној 29.10.2020. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Одбија се захтјев тужиоца за надокнаду трошкова спора.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба изјављена против уводно означеног акта туженог, којим је одбијена као неоснована жалба тужиоца изјављена против закључка Одјељења за просторно уређење Града Б. број ... од 26.2.2018. године, којим је одбачена као недопуштена жалба тужиоца изјављена на локацијске услове број ... од 21.9.2017. године. Наведеним актом су дати инвеститору М. Б. из Б. локацијски услови за изградњу привременог помоћног објекта за уређење терена – ограде, у улици ... у Б. на земљишту означеном као к.ч. бр. 2357/1 к.о. В. 2 (нови премјер).

Одбијање тужбе образложено је ставом суда да је тужени орган правилно одбио жалбу тужиоца изјављену на наведени првостепени акт јер да је то у сагласности са чланом 59. став 1., члана 64. став 4. и члана 172. став 1. тачка г) Закона о уређењу простора и грађењу („Службени гласник РС“ број 40/13, 106/15 и 3/16, у даљем тексту: ЗУПГ).

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев), тужилац побија њену законитост због повреде закона и повреде прописа о поступку која је од утицаја на рјешење ствари. Наводи да је нижестепени суд погрешно раздвојио поступак од поступка којим је одлучено рјешењем број 11 0 У 023233 18 У од 5.9.2018. године чиме је повријеђен члан 55. Закона о парничном

поступку („Службени гласник РС“ број 58/03 – 61/13), јер да се поступак може раздвојити рјешењем а не наредбом која није ни образложена. Надаље у побијаној пресуди суд уопште не цијени наводе тужбе да су локацијски услови управни акт и да се против истог може изјавити жалба. Додаје да се ради о управној ствари која је покренута по захтјеву инвеститора М. Б., да ни једном одредбом ЗУПГ и Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“ број 13/02, 87/07, 50/10 и 66/18, у даљем тексту: ЗОУП), није искључено право на подношење жалбе. Сматра да се не може искључити право на жалбу а да се у конкретном случају могло појавити питање уставности одредбе члана 59. став 2. ЗУПГ, због чега је уколико је првостепени суд сматрао да је жалба на локацијске услове недопуштена, односно да је искључена због примјене члана 59. став 1. ЗУПГ, тада је требало да покрене питање уставности те законске одредбе и прекине поступак док Уставни суд Републике Српске не донесе одговарајућу одлуку. Предложио је да се захтјев уважи и побијана пресуда преиначи или укине, те да му се надокнаде трошкови састава захтјева са таксом на захтјев и тужбу.

У одговору на захтјев тужени орган је истакао да остаје код разлога садржаних у образложењу оспореног акта. Предложио је да се захтјев одбије.

М. Б. у својству заинтересованог лица у овом управном спору није дао одговор на захтјев.

Размотривши захтјев, побијану пресуду, одговор на захтјев и цјелокупне списе предметне управне ствари и овог управног спора на основу одредбе 39. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 109/05 и 63/11 - у даљем тексту: ЗУС), овај суд је одлучио као у изреци пресуде из сљедећих разлога:

Одбацивање жалбе као недопуштене првостепени орган је образложио разлозима садржаним у члану 59. став 1. ЗУПГ, према којем локацијски услови представљају технички стручни документ који одређује услове за пројектовање и грађење, а који се израђује на основу овог закона, посебних закона и прописа донесених на основу тог закона, као и докумената просторног уређења и не представља управни акт.

Осим наведеног законског одређења да локацијски услови не представљају управни акт, тужиоцу је указано да је испитивање правилности издатих локацијских услова од стране надлежног органа у надлежности урбанистичко-грађевинске инспекције, која на захтјев странке испитује да ли су локацијски услови издати у складу са одредбама члана 64. став 4. ЗУПГ, те да инспектор предузима одговарајуће мјере из своје надлежности уколико утврди да је било пропуста и повреде закона приликом њиховог издавања. У том смислу је тужиоцу указано да правну заштиту може остварити у том поступку, у којем ће указати на евентуалне пропусте и неправилности од стране првостепеног органа туженог.

Према наведеном, правилно је нижестепени суд у побијаној пресуди одбио тужбу јер је тужени орган оспорени акт донио правилном примјеном члана 219. став 2. и члана 225. став 1. ЗОУП, у вези са чланом 59. став 1. ЗУПГ. Тужилац наводима у тужби и захтјеву није довео у сумњу такав правни став суда и примјену наведених законских одредаба, због чега се његови приговори у смислу обавезе суда да покрене поступак уставности члана 59. став 1. ЗУПГ, указују неоснованим. Супротно тим

наводима побијана пресуда се указује правилном и законитом јер су за исту дати ваљано образложени разлози које у свему прихвата овај суд. Наводи тужиоца о неправилном раздвајању поступака која је навео у захтјеву овај суд неће коментарисати јер је предмет оцјене правилности и законитости у овом управном спору рјешење туженог против којег је поднијета тужба, а у смислу члана 7. ЗУС.

Из изнијетих разлога по оцјени овог суда у побијаној пресуди нису остварени разлози из одредбе члана 35. став 2. ЗУС, па се захтјев тужиоца одбија на основу одредбе члана 40. став 1. ЗУС.

Одлука из става 2. изреке пресуде је донијета примјеном члана 49 а. став 1. ЗУС, према којој надокнада трошкова спора коју је дужна накнадити противна странка припада странци која успије у спору па с обзиром да тужилац није успио у овом управном спору, нема право на накнаду трошкова спора.

Записничар
Мира Мачкић

Предсједница вијећа
Едина Чупељић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић